

dende for produktionsskolerne – at hvis der ikke er nogen kunder i butikken, jamen så er produktionsskolen overflødig. Og man kan jo så lukke disse skoler, i takt med at man får løst den opgave, som hr. Mølgaard peger på, og som jeg i øvrigt ikke er uenig i: Det bedste må være, hvis man kan få så mange i vej ad det ordinære system som overhovedet muligt, og at vi får så lille og begrænset et udfald som overhovedet muligt. Derved svinder produktionsskolernes kundegruppe ind, og det må man selvfølgelig regulere efter. Sådan har jeg også forstået at lovforslaget er indrettet.

Så synes jeg egentlig, der er noget meget selvmodsigende i hr. Mølgaards bemærkninger om voksen- og efteruddannelsesreformen, hvor hr. Mølgaard er noget forbeholden over for den indsats, som skal gøres i fremtiden på det område. Det undrer mig i øvrigt lidt, for alle andre i dette samfund peger på, at der er et voldsomt behov for en sådan indsats, hvilket hr. Mølgaard jo i øvrigt påpeger i sine slutbemærkninger om daghøjskolerne ved at dokumentere nogle tal, som viser, at daghøjskolerne har deres værdi, at daghøjskolerne har gjort deres indsats, og at de mennesker, som har fået en almen opkvalificering på disse skoler, er kommet godt i vej efterfølgende.

Det viser for mig, at der er et behov, og det behov er i øvrigt på mange andre måder dokumenteret.

(Kort bemærkning).

Anders Mølgaard (V):

Nu skal man jo i et levende folkestyre benytte enhver lejlighed, man har, til at markere enighed, når der er mulighed for det. Og derfor vil jeg sige: Jeg glæder mig da over, at den socialdemokratiske ordfører er enig i den betragtning, at det kan være nødvendigt i fremtiden at lukke en række produktionsskoler, hvis der ikke er kunder nok i butikken.

For mig er det vigtigt at sige her – det er den brede pensel, vi maler med ved første behandling – at min forventning til udviklingen i de kommende år, som bliver præget af en masse »positive kriser« på det område, vil være, at når vi ser på kapaciteten, så tror jeg faktisk, vi må erkende og indse, at vi vil opleve den positive udvikling, at der bliver behov for meget færre produktionsskoler i fremtiden; de får færre kunder i butikken, og det synes jeg da er et dejligt problem. Den slags burde vi have nogle flere af, og jeg forstår, at hr. Dyrlund er enig i min vur-

dering og min analyse, og jeg vil da egentlig så udtrykke min glæde over, at Socialdemokratiet også deler den holdning.

Med hensyn til sammenhæng må selv den socialdemokratiske ordfører erkende, at det for os andre, der måske forsøger at se tingene i en helhed udefra, ser lidt mystisk ud, at man vil have anmeldt, at man har planlagt en stor ambitiøs reform på voksen- og efteruddannelsesområdet senere på året, og så samtidig kommer der et lovforslag fire uger før, der berører i hvert fald centrale dele af sådan en plan. Det må da også give anledning til overvejelser hos en Socialdemokrat.

Frank Dahlgaard (KF):

Det Konservative Folkeparti er ikke begejstret for dette lovforslag om daghøjskoler og produktionsskoler for nu at sige det pænt.

De to skoleformer har ydet og yder fortsat en god indsats for at støtte personer, som har brug for særlig støtte: For produktionsskolerne de helt unge, typisk arbejdsløse og for daghøjskolerne de lidt ældre, typisk arbejdsløse. Men det, der ligger i dette forslag, er at ændre disse skoleformer fra at være rettet specielt mod de grupper, som har behov for det, til at blive et tilbud på linje med andre uddannelses tilbud til unge og voksne.

Så føler vi fra Det Konservative Folkepartis side, at man er ude i noget, hvor man begynder for alvor at blande socialpolitikken sammen med uddannelsespolitikken. Det er vi uhyre bange for kommer til at gå ud over kvaliteten på det egentlige uddannelsesområde, og det må vi naturligvis være imod.

De to skoletyper, daghøjskoler og produktionsskoler, kommer så med forslaget til at indgå i konkurrencen om de unge, der kommer fra folkeskolen, og det er jo en konkurrence, som kan blive skadelig, for når man har nogle muligheder, bliver de udnyttet – præcis som hvis man hænger størekasser op: De bliver som regel fyldt op altid – og jo flere uddannelses tilbud, dvs. jo flere størekasser man sætter op, jo flere støre kommer der i dem.

Nu er vi i en positiv situation: Der er fremgang i erhvervslivet, og der er ikke udsigt til, at når det nuværende kraftige opsving klinger af om et år eller to, at vi så ryger tilbage i den dybe stagnations- og vækstpause, som vi var i før, men som var nødvendig på grund af tilpasningen til det ændrede skattesystem og til den gode lave inflation. Så vi er i en helt anden gunstig